

Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Υ Γ Ε Ν Η Ν Α 2014

Πρός
τόν Ἱερό Κλήρο καί τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεραῖς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου,

Ἡ γέννηση τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἐορτάζει πανηγυρικά ὁ χριστιανικός κόσμος σήμερα καί καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ ἁγίου δωδεκαημέρου, τέμνοντας τήν Ἱστορία σέ πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν ἐποχή, εἶναι ἡ «λυδία λίθος» πού δοκιμάζει τήν πνευματική συγκρότηση τοῦ καθενός μας.

Ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μᾶς προσκαλεῖ αὐτές τίς μέρες σέ μιά καινούρια πορεία: στή μυστική πορεία πού μᾶς ὀδηγεῖ σ' ἓνα σκοτεινό καί ἄσημο σπήλαιο. Μᾶς λέγει, λοιπόν, ὁ ἱερός ὑμνωδός: **«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἀκολουθήσωμεν λοιπόν ἔνθα ὀδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν μάγων Ἀνατολῆς τῶν βασιλέων....»**.

Πρόκειται γιά μιά πορεία μοναδική, μέ ἀνυπολόγιστη σημασία γιά τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι μιά πορεία πνευματική, πού ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τήν ὑλιστική διάσταση τῆς ζωῆς πού σήμερα κυριαρχεῖ. Τό ἀστέρι τῆς Βηθλεέμ εἶναι τό ἀστέρι τῆς Ἀγάπης, πού μᾶς ὀδηγεῖ μέ ἀσφάλεια κοντά στό σωτήρα Χριστό.

Αὐτό εἶναι καί τό ριζικά νέο καί διαφορετικό μήνυμα πού κομίζει ὁ Χριστιανισμός στήν ἀνθρωπότητα, ὅτι ὁ Θεός, «ὁ ζῶν Θεός», εἶναι Ἀγάπη καί ὅτι πραγματικά ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος ἀπό ἄπειρη ἀγάπη γιά τά πλάσματά του.

Τό μυστήριο τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἔχει ἀποκαλυφθεῖ μέ δική Του πρωτοβουλία καί μέ τρόπο ἀσύλληπτο γιά τήν ἀνθρώπινη λογική. Αὐτό τό μυστήριο συνοψίζεται στό γεγονός, ὅτι τόσο ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμο, **«ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν»** (Ἰω. 3:16). Ἡ Ἀγάπη αὐτή προσλαμβάνει τήν ἀνθρώπινη φύση μέ τή Σάρκωση τοῦ Λόγου καί ἔτσι **«ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν»** (Ἰω. 1:14).

Ἡ Σάρκωση τοῦ Λόγου εἶναι ἡ χρυσή τομή στήν ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διότι εἰσάγει στήν ἱστορία τοῦ κόσμου τό ἐσχατολογικό της κέντρο καί «τέλος», τόν Χριστό, ὁ Ὅποῖος δίνει καινούριο νόημα στό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον. Ἡ ἀνθρώπινη ζωή ἔχει ἀποκτήσει πλέον νέα ποιότητα. Μέσω τοῦ Χριστοῦ συντελεῖται ἡ «καινή κτίσις».

Μέ τή Σάρκωση τοῦ Λόγου ὁλόκληρη ἡ ἀνθρώπινη φύση προσήχθη στόν Θεό. Δέν ὑπάρχει σημαντικότερο ὁρόσημο ἀπό αὐτό τό γεγονός πού νά συντελέστηκε στό πλαίσιο τῆς Θείας Οἰκονομίας μέ μοναδικό σκοπό τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτός πού θά μπορούσε νά ἀνακαινίσει τή φύση τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου δέν ἦταν ἄλλος ἀπό τόν ἴδιο τόν Δημιουργό του, ὁ Ὅποῖος δείχνοντας τό μέγα πέλαγος τῆς φιλανθρωπίας Του, ἀναλαμβάνει μέ τήν ἐνανθρώπησή Του, δεχόμενος νά παλέψει μέ τό κακό γιά χάρη τοῦ πλάσματος του καί νά ἀπελευθερώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν τυρρανική ἐξουσία τοῦ διαβόλου.

Ἡ νεοελληνικὴ κοινωνία διέρχεται μία ἀπὸ τὶς πιὸ δύσκολες περιόδους τῆς πρόσφατης ἱστορίας, καθὼς ὑφίσταται τὴν περιβόητη οἰκονομικὴ κρίση. Ἡ μείωση τῶν εἰσοδημάτων, ἡ ἀπώλεια τῶν ἐργασιακῶν κεκτημένων καὶ ἡ ἀπότομη διάψευση τῶν προσδοκιῶν τοῦ ψευδεπίγραφου καταναλωτικοῦ παραδείσου τῶν προηγούμενων ἐτῶν, ἔχει προκαλέσει γενικὸ κλίμα ἀνασφάλειας, ἀγωνίας γιὰ τὸ μέλλον, καὶ θλίψης ἀφοῦ τὰ γελαστὰ καὶ αἰσιόδοξα πρόσωπα λιγοστεύουν καὶ κυριαρχεῖ σὰν ἀρρώστια τῆς ἐποχῆς ἡ βαρὴ κατάθλιψη.

Σε μερικές περιοχές τοῦ πλανήτη σήμερα βλέπουμε μέ ἀγωνία καὶ φρίκη νὰ ἐξαπλώνεται ἡ παράλογη καὶ ἀπάνθρωπη βία ἐνὸς δήθεν ἱεροῦ πολέμου στό ὄνομα μάλιστα ἐνὸς θρησκευτικοῦ ιδεολογήματος. Αὐτές τὶς ἅγιες ἡμέρες, ἀλλὰ καὶ πάντοτε, ἔχουμε στή σκέψη καὶ τὴν προσευχή μας τοὺς ἀδελφούς μας χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς ἀθώους συνανθρώπους μας, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ ἀπειλεῖται καὶ ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια δοκιμάζεται.

Πίσω ἀπὸ ὅλα ὅσα ὑποφέρει ὁ ἄνθρωπος, ἡ Ἐκκλησία, πιστὴ στὴν προφητικὴ ἀποστολὴ Της, ἀνακαλύπτει τὴν ἁμαρτία, ποὺ εἶναι ἡ πραγματικὴ τους αἰτία, ἁμαρτία ὄχι μὲ ἠθικιστικὴ ἔννοια, ἀλλὰ σὰν ἀποστασία καὶ ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, ποὺ εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ὁ λόγος Του.

Ὑποδεικνύοντας τὸν πνευματικὸ χαρακτήρα τῆς κρίσης ἐπισημαίνει καὶ τὸ φάρμακο. Ἄν ἡ λύπη προέρχεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἡ χαρὰ εἶναι καρπὸς τῆς σωτηρίας. Γι' αὐτὸ καὶ τώρα καὶ πάντοτε ἡ Ἐκκλησία καλεῖ σὲ οὐσιαστικὴ καὶ εἰλικρινῆ μετάνοια.

Προσκαλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀναθεωρήσουν τὴν μέχρι τώρα πορεία τῆς ζωῆς τους, νὰ ἐντοπίσουν τὰ λάθη τους ποὺ τοὺς ὀδήγησαν σὲ ἀδιέξοδο καὶ νὰ ἀναζητήσουν τὸν σωτήριον δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς στὸν Θεό. Ἀπαιτεῖται ἀπὸ ὅλους καὶ τὸν καθένα μας προσωπικὰ εἰλικρινῆς αὐτοέλεγχος καὶ γνήσια συντριβὴ τῆς καρδιάς.

Ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἔρχεται καὶ σήμερα ἀγαπητοί μου ἀδελφοί νὰ γεννηθεῖ μέσα μας, ἀρκεῖ νὰ τό θελήσουμε. Ὁ Χριστὸς, μέ τὴ θεία του Γέννηση, κατέβασε τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ κι ἀνέβασε τὴ γῆ στὸν οὐρανὸ, Αὐτὸ θὰ πεῖ πὼς ἔγινε ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γιὰ νὰ κάνει τὸν ἄνθρωπο Θεό σύμφωνα μέ τὴν πατερικὴ διατύπωση.

Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ περπατήσουμε πολὺ, μέ ὀδηγὸ τὸ λαμπερὸ ἀστὲρι τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ταπεινώσεως γιὰ νὰ βροῦμε τὴ φάτνη καὶ ἀφοῦ προσκυνήσουμε τὸ θεῖο Βρέφος, νὰ κοινωνήσουμε τὸ ὄντως «ξένον καὶ παράδοξον μυστήριον» ὥστε νὰ γεννηθεῖ μυστικά μέσα στὴ ψυχὴ μας «ὁ ἀχώρητος παντί», ὁ Ὅποιος θὰ φωτίσει καὶ τὸ σκοτεινὸ σπήλαιο τῆς καρδιάς μας.

Εὐχομαι σὲ ὅλους σας αἰσιοδοξία, δύναμη, ὑγεία καὶ ἡ ζεστασιά τῆς ἀγάπης του ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου μας, νὰ ἐκφράζεται καθημερινὰ ἔμπρακτα, ὥστε νὰ ἀμβλύνεται τὸ φάσμα τῆς πολὺπλευρης κρίσης ποὺ μᾶς ταλανίζει.

Ἔτη πολλά εὐλογημένα, εἰρηνικά καὶ σωτήρια.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καὶ πολλῆς ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

†Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ